

ילדי הצדיק

גליון 176

פר' דברים

א' אב תשפ"ג

עצות חדשות לגמרי

מדברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

ילדי הצדיק בט' באב - תשפ"ג

רזאים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

אבדה לנו עגלת קניות חשובה.

חלף שבוע ואין זכר לעגלה.

הבטחנו 18 ש' לילדי הצדיק

חלפה שעה אחת

והעגלה ניצבת ליד הבית (במקום שחיפשנו כמה וכמה פעמים)

לפעמים אדם נדמה לו שהדבר הזה חשוב וזה חשוב בנתיים הוא כבר לא מתפלל בכונה, לא מתפלל בהתלהבות, לא מתפלל בחמימות, ולאט לאט התפלה שלו נהיית יותר קרה ויותר קרה והוא לא מרגיש בכלל.

אבל ה' יתברך חפץ חסד הוא ולכן נתן לנו את ימי ביו המצרים שלש לנו 3 שבועות שאדם נחשב: "מה קורה אתי באמת".

על כן באהבתו ובחמלתו הקדים רפואה למכה, תשובה לעולם, ואז נתן לנו את יום הכפורים זה תקון אחד, התקון השני זה תשעה באב, גם יום הכפורים וגם תשעה באב זה כמעט אותו תקון, כי בשניהם חולצים את הנעלים.

לחלץ את הנעלים

זה מראה שאבדנו את כל העצות, אבדנו את כל הצמצומים. נעלים זה צמצומים, לחלץ את הנעלים זה מראה שאין לנו שום צמצומים, אנו בראנו צמצומים חדשים, גלינו צמצומים חדשים שאינם נכונים, ולכן חולצים את הנעלים בתשעה באב.

כי מגדל צריך לחלץ את הנעלים שלו. מה עשה מגדל? הוא בזה את התלמיד חכם, הוא בזה את הצדיק. שאדם מבזה את הצדיק, הוא הולך עם השכל שלו, עם הדעת שלו, מיד צריך לחלץ את הנעלים. שידע שאין לו נעלים, אין לו צמצומים.

כי המנעלים זה נקרא עצות, העצה איך ללכת. על ידי הנעלים אדם הולך טוב, הולך מהר, הולך בין אבנים, בזכוכיות, אין לו שום פחד.

יוצא שהנעלים זה העצות וזה כמו ביום כפור שאנחנו חולצים את הנעלים ואז עולים לקדש קדשים ועל ידי זה זוכים לעצות חדשות לגמרי, לשכל הכולל.

דבר המושגיה

ילדים צדיקים ומתוקים שלום וברכה!

שמשון היה יהודי חרוץ ותמים שחפש עבודה לפרנסתו, העבודה שמצא הייתה בעיר בתפקיד של חוטב עצים שמשון התחיל את עבודתו בהתרגשות רבה והצליח לחטב ביום הראשון כמות כפולה מכל העובדים.

התלהבותם של הממנים לא ארכה זמן רב. מפני שלאחר יומים החלה לרדת הפמות שחטב שמשון. עד שלאחר מספר ימים חטב שליש מהכמות שחטבו שאר העובדים. לאחר כמה ימים נקרא שמשון לשיחת ברור שם הבטיח שמשון בדמעות כי לא התעצל חלילה והוא עובד ללא הפסקה בסיומה של השיחה התברר כי שמשון רוצה לנצל כל דקה ולכן הוא אינו מקדיש זמן להשקטות הגרון, כך שהגרון שלא עבר השקטות זמן רב כבר כמעט אינו חותך, ולא מועילים מאמציו הפנים של שמשון...

גם בעבודת ה' צריך להקדיש זמן כדי לחדש את הכחות, החופש אליו אנו יוצאים בבין הזמנים היא הפוגה ל"השקטות הגרון" מטרתה למלא אותנו בכח מחדש ובמרץ רענו לקראת ה"זמן החדש" שנוכל ללמד בחשק ובשמחה, להקשיב בשעורים ולהתנהג בדרך ארץ בשלום ובאהבה.

אז עלינו לזכר כי גם בחפש, כשאין עלינו את הפקות של המלמדים והמנהל, הקדוש ברוך הוא מביט בנו ודורש מאתנו להתנהג ביהודים - תפלה כראוי, קביעת זמנים ללמוד כבוד הורים ומלים יפות ונקיות.

שתהיה לכם חפשה נעימה ומנוצלת...

בברכה א גוט שבת

המשגיח נפתלי ביק.

תקציר: להפתעתם גילו ר' יצחק ור' קולינמוס שתומס הוא יהודי.

ר' יצחק ור' קולינמוס ישבו המומים ולא מצאו מילים בפייהם. לבסוף התנער ר' יצחק, חיבק את כתפו של תומס ואמר בהתרגשות:

"אכן, אח אתה לנו", והמלים נעצרו בגרונו. בראשו הבזיק רעיון: שמא נועדו כל התלאות שעברנו - לזכותנו להציל נשמה טהורה מישראל ולהחזירה לשורשה? גם בני יעקב עברו את הסבל הקשה במצרים כדי שיוכלו להוציא את הניצוצות הקדושים שהיו חבויים בטומאת מצרים; וינצלו את מצרים, כתוב...

בלי להתייחס ללבטיו של תומס החל ר' יצחק מיד לנהוג בו כביהודי; הוא קילף פרי, הגיש אותו לתומס ובקשו לחזור על מלות הברכה "בורא פרי העץ"... בקול רוטט אמר תומס את הברכה ושני הידידים ענו "אמן" בכוונה.

"קשה לי מאוד ללכת מכאן" אמר תומס בקומו ממקומו, **"אך המלך מצפה לתשובתי. אנסה לדחות אותו בקש עד שנחליט. אתם ואני מה יהיו צעדינו הבאים"**.

כשראה את המלך עודד אותו תומס ואמר:

"אני סבור שאם נתאזר בסבלנות נצליח. הם התרככו... עלינו לחכות ולא ללחוץ עליהם".

המלך שמח לשמוע זאת ועשה כעצתו.

עתה עמדה בפניו של תומס משימה כבדה. מועד צאתה של השיירה השנתית קרב ובא, וכאילו כדי להקשות עליו היתה רשימת המצטרפים אליה מלאה. הוא ניסה לארגן את הברחת ידידיו מן המאסר ולא הצליח. בינתיים לא נשקפה להם סכנה מידית, **"אך אין לדעת מה ילד יום ויש להתכונן לבאות"**, אמר לעצמו.

כשהוא נתון כולו בהרגשת דחיפות זו נשלח תומס בשליחות דיפלומטית על ידי המלך ונמנע ממנו אפילו לשוחח עם חבריו. כשחזר משליחותו ראה בצער שהשיירה לה חיכו זמן כה רב כבר נסעה לדרכה.

האכזבה דיכאה את תומס מאוד, ובחרדה יצא להביא את הבשורה לידידים.

מבגד לצורפת

סיפור בהמשכים | פרק 21

ר' יצחק קיבל גם זאת במנוחת הנפש: **"אין בכך כלום, תומס, אל תצטער. אין ספק שגם זו לטובה, ועזרנו יבוא ממקום אחר"**.

"אבל השיירה הבאה יוצאת רק בעוד שנה!" **"ומה בכך? בלאו הכי איננו רוצים לצאת בלעדיך... אנו מעדיפים לחכות עד אשר תחליט לבוא עמנו... הלא כן, ר' קולינמוס?"** **"בוודאי. אני בטוח שמשמים כיוונו אותנו להפסיד את השיירה; לא נוכל לוותר עליך..."** **"עתה ניגש לתכנן את נסיעתנו הבאה, כולנו ביחד, תומס"**, הדגיש ר' יצחק.

תומס לא התנגד; בליבו הלך וגבר הצורך לעזוב את כל עולמו כאן ולהצטרף לאחיו היהודים. תפיסת עולם חסרת אנוכיות זו שלהם חיזקה את החלטתו. הוא נפרד מעליהם מאושש ובמרץ מחודש החל לתכנן תכנית בריחה.

חלפו ימים אחדים בהם לא ראה תומס את השניים. כשבא שוב לבקר היה מלא תסיסה ולהט בחוסר סבלנות:

"שמעו את התכנית שתכננתי..."

"סבלנות". אמר ר' יצחק. **"יש לנו זמן. קודם כל שב, אכול פרי, וברך עליו את הברכה"**.

"אבל אנו בלחץ של זמן", התנגד תומס.

"כבר היינו בצרות גדולות יותר ונחלצנו מהן", השיב ר' יצחק בנחת, ותומס נאלץ לאכול את הפרי עד תומו לפני שניגשו לדון בהצעתו.

"יש לי תכנית", חזר תומס ואמר.

"זאת כבר הבנו", חידך ר' קולינמוס.

"כפי שאתם יודעים", המשיך תומס, **"יש לי שני בנים; האחד בן שבע עשרה שנים והשני בן חמש עשרה. אשתי, שהיתה גם היא בין השבויים, לא עמדה בתלאות הדרך ונפטרה"**.

שני בני ערכו טיולים רבים עם חבריהם לאיטליה. הם מתמצאים בדרך ומכירים מערות בהן ניתן ללון. התחלתי לעורר בבני ענין בנושאים יהודיים והם אמנם נמשכים לנושא. בכל אופן הם מוכנים, ביחד עם חמשת חבריהם, לצאת אתנו ולהיות לנו מורי דרך. ההרפתקאה מושכת את ליבם. מה דעתכם על הרעיון?"

המשך בשבוע הבא בע"ה.

הקורע - ה'

ל"ט מלאכות שבח

מלוכת משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

○ וכן מתר לקרוע את החוט התפור באכל, וכן מתר לקרע את גיר הפלסטיק הפך של סביב הפקק של בקבוק יין.

○ חבל או חוט הפרוץ סביב חבילה של אכל או בגדים וכדומה, אם אי אפשר להסיר את החבל או את החוט בלי לנתקו, מתר לקרעו בשבת אם רוצה להשתמש בשבת במה שחבילה.

קבל את העלון במייל מידי שבוע או לכל ענין אחר - שלחו הודעה ל: N0527156621@gmail.com

תהילים

האם מתר בשבת לחתוך חבל בכדי לפתח אכל? (ל"ט מלאכות שבת)

מה קורה כשעוברים על האסור של לא תחמוד? (לקוטי עצות)

מה יעשה מי שרואה שמזונותיו מצומצמים? (לקוטי עצות)

קומיקס ברסלב

נא לה יעמדו על הכרמך

על אשר נדב לייבם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

רפואה שלימה

ר' שלום בן ימינה.
ר' משה בן ימימה.
דוד בן זוראני.
טליה מרום בת דינה.
חיה יסכה בת איריס.
שמעון בן תמר.
שרה רבקה בת אורה.
שושנה.
עמנואל בן לידה.
יעל בת ירדנה.
אסתר בת זוהרה.
אודל בת שולה.
ארהרן בן שולה.
בת ציון בת חנה.
שילה בת שמחה.
ציון בן ברכה.
לנה בת איריס.
רות בת שרה מלכה.

הצלחה

דיקלה בת רות.
אליהו בן אסתר.
שולמית בת שמחה.
דוד בן זוראני.
אמיר בן שולמית.
אדל בת דיקלה.
רות בת רחל.
יניב בת תמר.
רחמים בן רות.
תהילה אביגיל, אחיה
דניאל.
בני חסיבה לאה.
אדל בת שרה.
אהוד, נעמי, חיים
בני לאה מרסל.
חיה בת חווה.
שירה, פיגא, אודל
הדס בנות חיה.
ישראל בן בחוריה.
שלום בן יעל.
נתן בן אודל.
שירה שמחה בת
רות הדסה.
מיטל בת ציונה.
נתן בן נחמה.
פייגא בת אודל.
נתן, שמואל בני
נועה נטע.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא
שתוכיז בזכות הכל פיהם של תינוקות של
בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות
ברחמינו

חברת תקוני הכללי בשבת

16:45 – 17:55

חברת אבות ובוני בשבת

17:55 – 18:55

החברות הקבוציות בימות החל

חברת תקוני הכללי והלכה

17:25 – 19:00

חברת תהלים לזמן עם ישראל

19:00 – 19:30

כלם מזמנים לבוא כאן אישי.
מצפה לראותכם
המשגיח

ליקוטי עצות

ממוין ופרנסה

כיסופים לרבינו

חיי מוהר"ן – ת"ג

אמר, הראש השנה שלי עולה על הכל. והיה פלא אצלי מאחר שהמקורבים שלי מאמנים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקורבים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר. **כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה.** והזהיר לעשות פרוה שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש. ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד. "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות ה' היא מעזכם", וזה נאמר על ראש השנה:

לקט לתשעה באב

בראשית (וצרף תא"י שר"ג) ראשי תבות: ת'שעה א'ב 'הא ש'מחה ר'בה ב'גאלה.
(אגרא דכלה)

איתא שבתשעה באב נולד משיח. וכן בכל דור נולד בט' באב בחינת משיח.
(פרי צדיק - מנחם אב)

משה רבנו בקש על תשעה באב 'סלח נא'

ועל ידי חטא המרגלים גרמו חרבן בית המקדש, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה: שחשם יתברך אמר להם: 'אתם בכיתם בכיה של חנם, אני אקבע לכם בכיה לדורות'. **כי אותו הלילה ליל תשעה באב היה, שבו נחרב הבית המקדש, ומשה רבנו בקש על זה סלח נא, כי בזה החטא והפגם תלויים כל העונות,** כי על ידי זה הפגם נחרב הבית המקדש:
(ליקוטי מוהר"ן ח"ב - תורה ז')

בזכים להמתיק ולתקן פגם העצבות בשרשו

בשמתעורר באיזה התעוררות לעשות איזה דבר שבקדשה בכונה ולשוב לה' יתברך, שאז הוא מתגבר עליו בעצבות יותר שזה מזיק מאד... וכמו שבמבאר בלקוטי תניינא סימן מח, שתתקן כשהאדם רוצה להתקרב לה' יתברך הוא עברה גדולה כשיש לו עצבות וכו'.
וכן דבר עמנו הרבה הרבה בזה ובמבאר מזה בספריו הקדושים, וכמובן בהתורה הזאת 'אמצעותא', שעקר גלות ישראל גלות השכינה הוא העצבות... ואיתא שזה בחינת תשעה באב שבו נחרב הבית המקדש שבא על ידי התגברות הבכיה והעצבות בחנם, בבחינת ויבכו העם בלילה ההוא אתם בכיתם בכיה של חנם אני אקבע לכם בכיה לדורות, **כי עתה צריכין לבנות בתשעה באב ובחצות לילה על חרבן בית המקדש כדי להמתיק הדיו בשרשו לתקן הבכיה והעצבות.**

(ליקוטי הלכות או"ח - הלכות ברכת הודאה ו')

בתשעה באב כל איש ישראל מקבל חיות חדש

כשזורעים תבואה בארץ אין יכול לגדל כי-אם שירקב תחלה עד שיהיה לאין ממש ונשאר שם בהעלם גדול כח שכיכול ויגדל שבלת שלמה והוא בבחינת יפשט צורה וילבש צורה באותו רגע שהוא לאין ממש תכף הוא מלביש צורה והוא מחמת שגברו בו הקלפות שהוא כח שכהה נשאר שם בהעלם גדול כח זכרון והבו היטב.

ועל-כן ביום ט' באב מחמת שהיה בו נפילה גדולה מאד נשאר שם בהעלם גדול כח הגאולה ונולד בו משיח. ולכן יושבין בט' באב על הארץ שהוא בבחינת נפילה ואחר כך הולכין על הקברות לומר הרי אנו חשובין כו' ומחמת תכלית השפלות גדול עד מאד שהוא לאין ממש נשאר שם בהעלם גדול כח המחייה חיות חדש ומקבל כל איש ישראל חיות חדש תכף בבחינת יפשט וכו'.

בשנת ת"ר נסעו ר' נתן ור' נחמן טולטשינער להדפיס את הספר לקוטי הלכות ובחזון התעקבו בתשעה באב בעיר בראד ובערב תשעה באב סגר מוהרנ"ת את עצמו בחדר מיוחד והיה מסגר כל ליל התשעה באב והיום של תשעה באב עד חצות, **כי כן היה מנהגו תמיד אחר פטירת רבנו זצוק"ל ששבין המצרים היה אמר תקון חצות בקעלער (במרתף) עמוק ובפרט בתשעה באב היה סוגר את עצמו כנ"ל.**

ופעם אחת אמר: "אידו קען זיך גיט קילען דאס הארץ נאר תמיד בחצות און בין המצרים און תשעה באב ביי די קינות" - "אני לא יכול לקרר את הלב רק בחצות לילה ובבין המצרים ובתשעה באב בקינות".

ואחר חצות דבר עם בני הנעורים עד הלילה מרבנו זצוק"ל והיה להם תענוג גדול מדבוריו ואמרו: יער האט זיי פארשטערט זייער יום טובי' - יהוא בבלל לנו את החגי'. **כי מנהגם היה לזרק זה לזה באריליך אחר חצות ועל ידי דבוריו שקחו באלו השטותים.**

(ליקוטי הלכות או"ח - הלכות ברכת הודאה ו')

להשקיע בזהר

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

אשראי
טלפוני

חינו עכשיו:
02.532.532.4
שלוחה 2

לידי
המשגיח

הרב נפחלי ביק הי"ד
052.715.6621

בנדירים
פלום

כתבו בחיפוש:
ילדי הצדיק

בהוראת
קבע

קוד מוסד
27397
על שם
"ילדי הצדיק"

בהעברה
בנקאית

בנק מרכנתיל
17 סניף
621 חשבון
099930

על שם "ילדי הצדיק"

וכמה שאנשים
יכתבו יותר
**חשוב
לשפיע
היה**

חורין
הרב
שליט"א
בברכה
היסטורית: